

Zmätok v myšlienkach

Noc sa blíži,
slnko zapadá,
a ja rozmýšľam,
som týmto skúšaná?

Hodiny samoty,
nepochopený význam,
je toto záväzné,
alebo to len snívam?

Vznášam sa v zmätku,
životom túlam,
prečo stále vstávam,
aj keď sa pod hladinu púšťam?

Kráčam po tenkom lade,
a naďalej počúvam,
je to len klam všade,
ale vysoko stúpať ho nechávam.

Hodiny plynú,

a ja naďalej dúfam,
že sa toto všetko zmení,
a ja nájdem čo zháňam.

Mraky sa zdvíhajú,
ale nádej zlomenú,
neprinútia tak jednoducho rozkvitnúť,
na určité spomienky sa už žiaľ nedá zabudnúť.